

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Avio Lucos SRL

κατά

Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, και παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι η κατά τις διατάξεις αυτές ελάχιστη δραστηριότητα που αφορά γεωργικές εκτάσεις εκ φύσεως διατηρούμενες σε κατάσταση κατάλληλη για βοσκή πρέπει να ασκείται από τον γεωργό με ζώα τα οποία κατέχει ο ίδιος.
- 2) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', και του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1307/2013, εμπίπτει στην έννοια του «ενεργού γεωργού», κατά τη δεύτερη διάταξη, νομικό πρόσωπο στο οποίο παραχωρήθηκε δημοτικός βοσκότοπος βάσει σύμβασης παραχώρησης και το οποίο χρησιμοποιεί για τη βόσκηση στον εν λόγω βοσκότοπο ζώα τα οποία του παραχωρήθηκαν, χωρίς αντάλλαγμα, από τα φυσικά πρόσωπα που είναι ιδιοκτήτες τους, εφόσον το εν λόγω νομικό πρόσωπο ασκεί στον βοσκότοπο «ελάχιστη δραστηριότητα» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, του ως άνω κανονισμού.
- 3) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 60 του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου, μπορεί να εμπίπτει στην έννοια των «προϋποθέσεων που δημιουργήθηκαν τεχνητά», κατά τη διάταξη αυτή, η υποβολή εκ μέρους του αιτούντος στήριξη βάσει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, προς στήριξη της αίτησής του, σύμβασης παραχώρησης βοσκοτόπων και συμβάσεων χρησιδανείου οι οποίες αφορούν τα ζώα που πρόκειται να βοσκήσουν στους βοσκοτόπους αυτούς, εφόσον, αφενός, από ένα σύνολο αντικειμενικών περιστάσεων προκύπτει ότι, παρά την τυπική τήρηση των προϋποθέσεων που θέτει η εφαρμοστέα ρύθμιση, δεν έχει επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος με τη ρύθμιση αυτή σκοπός και, αφετέρου, διαπιστώνεται η βούληση του ενδιαφερομένου να αποκομίσει όφελος από τη ρύθμιση της Ένωσης, δημιουργώντας τεχνητά τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να αποκομίσει το όφελος αυτό.

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Niedersächsisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I GmbH κατά Finanzamt H

(Υπόθεση C-228/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Απαλλαγές ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος – Απαλλαγή της νοσοκομειακής και ιατρικής περίθαλψης – Ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα – Ίδρυμα αναγνωρισμένο από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος – Παρεμφερείς κοινωνικές συνθήκες]

(2022/C 213/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Niedersächsisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I GmbH

κατά

Finanzamt H

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία, καθόσον προβλέπει ότι οι υπηρεσίες περιθαλψής που παρέχονται από ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα απαλλάσσονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας εάν το ίδρυμα αυτό είναι διαπιστευμένο σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις για το γενικό καθεστώς ασφάλισης υγείας λόγω της ένταξής του στο σύστημα υγείας ομόσπονδου κράτους ή λόγω της σύναψης συμβάσεων παροχής νοσοκομειακής περιθαλψής με τα κύρια ή τα επικουρικά ταμεία ασφάλισης υγείας, έχει ως αποτέλεσμα τα παρόμοια φύσης ιδιωτικά νοσηλευτικά ιδρύματα που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς με αυτές που ισχύουν για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης όσον αφορά την απαλλαγή την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή.
- 2) Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, προκειμένου να καθοριστεί αν ένα ιδιωτικό νοσηλευτικό ίδρυμα παρέχει υπηρεσίες υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς με αυτές που ισχύουν για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου, οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους, προκειμένου να μειωθούν οι δαπάνες υγειονομικής περιθαλψής και να καταστεί περισσότερο προσιτή για τους πολίτες η παροχή υπηρεσιών περιθαλψής υψηλής ποιότητας, τις κανονιστικές προϋποθέσεις που έχουν εφαρμογή στις υπηρεσίες τις οποίες παρέχουν τα νοσηλευτικά ιδρύματα δημοσίου δικαίου, τους δείκτες επιδόσεων αυτού του ιδιωτικού νοσηλευτικού ιδρύματος σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού, εγκαταστάσεων και εξοπλισμού όπως επίσης και τις οικονομικές επιδόσεις της διοίκησής του, στον βαθμό που οι δείκτες αυτοί ισχύουν και για τα νοσηλευτικά ιδρύματα δημοσίου δικαίου. Μπορεί επίσης να λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος υπολογισμού των ημερήσιων νοσηλίων καθώς και η κάλυψη, στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή βάσει συμβάσεων που έχουν συναφθεί με δημόσιες αρχές, των υπηρεσιών που παρέχει το εν λόγω νοσηλευτικό ίδρυμα ιδιωτικού δικαίου, ούτως ώστε το κόστος με το οποίο επιβαρύνεται ο ασθενής να προσεγγίζει το κόστος που επιβαρύνει τον ασθενή νοσηλευτικού ιδρύματος δημοσίου δικαίου για παρόμοιες υπηρεσίες.

(¹) EE C 271 της 17.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2022 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PG κατά Ministero della Giustizia, CSM — Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Υπόθεση C-236/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP – Ρήτρες 2 και 4 – Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES – Ρήτρα 4 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Ειρηνοδίκες και τακτικοί δικαστές – Ρήτρα 5 – Μέτρα προς επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση καταχρηστικής συνάψεως συμβάσεων ορισμένου χρόνου – Οδηγία 2003/88/EK – Άρθρο 7 – Άδεια μετ' αποδοχών)

(2022/C 213/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: PG

Καθών: Ministero della Giustizia, CSM — Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

παρισταμένων των: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), TR, PV, Associazione Nazionale Giudici di Pace — ANGDP, RF, GA, GOT Non Possiamo Più Tacere, Unione Nazionale Italiana Magistrati Onorari — UNIMO